

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 165/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Trnava „v *dovolacom konaní sp. zn. 3T/72/2019*“ takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 21. marca 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu „v *dôsledku svojej nečinnosti v dovolacom konaní sp. zn. 3T/72/2019*“. Súčasne navrhuje, aby ústavný súd prikázal okresnému súdu „*konať vo veci urýchlene*“. Zároveň ústavný súd požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že v trestnej veci sťažovateľa vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 3T/72/2019 sťažovateľ podal odvolanie proti odsudzujúcemu rozsudku okresného súdu z 11. novembra 2021, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením sp. zn. 6To/41/2022 z 28. apríla 2022 tak, že toto odvolanie zamietol. Proti predmetnému uzneseniu krajského súdu sťažovateľ podal 13. decembra 2022 dovolanie.

3. Podaním z 2. decembra 2024 adresovaným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky sťažovateľ požiadal o poskytnutie informácie o stave dovolacieho konania vo svojej trestnej veci, na ktoré najvyšší súd odpovedal prípisom sp. zn. Nt 296/2024 zo 4. decembra 2024, ktorým sťažovateľovi oznámil, že predmetný trestný spis sp. zn. 3T/72/2019 bol okresnému súdu vrátený 26. augusta 2024 ako predčasne predložený, pričom dosiaľ nebol z okresného súdu predložený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o mimoriadnom opravnom prostriedku (dovolaní).

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti tvrdí, že v čase jej podania sa predmetný spis stále nachádza na okresnom súde a jeho nesprávnym postupom (keďže spis bol z najvyššieho súdu vrátený ako predčasne predložený) sa tak po dvoch rokoch predmetné dovolacie konanie vrátilo do svojej prvej fázy na okresný súd. Najvyššiemu súdu je tak bránené rozhodnúť o jeho dovolaní v primeranej lehote. V podstatnom namieta, že od podania dovolania mal byť spis predložený dovolaciemu súdu maximálne do troch mesiacov, a dobu, ktorá to presahuje, treba podľa jeho názoru považovať za neodôvodnené prieťahy spôsobené okresným súdom.

5. V rámci prípravy predbežného prerokovania podanej ústavnej sťažnosti ústavný súd v súčinnosti s okresným súdom zistil, že po vrátení veci z najvyššieho súdu bolo v predmetnej trestnej veci rozsudkom zo 16. septembra 2024 rozhodnuté o zrušení výroku rozsudku okresného súdu z 11. novembra 2021 o treste a v rozsahu zrušenia okresný súd znova rozhodol o uložení trestu. Sťažovateľ aj prokurátor okresnej prokuratúry sa proti predmetnému rozsudku okresného súdu odvolali a spis bol 9. októbra 2024 predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní, odkiaľ sa dosiaľ nevrátil.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

7. Napriek absencii právneho zastúpenia sťažovateľa a z toho vyplývajúcim viacerým nedostatkom niektorých zákonom ustanovených náležitostí ústavnej sťažnosti ústavný súd nepovažoval za potrebné vyzývať sťažovateľa na doplnenie jeho podania, vyhodnotiac ho za obsahovo natolko zrozumiteľné, že umožňuje realizovať ústavný prieskum.

8. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu možno o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti hovoriť, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie

sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú ústavnú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

9. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd skúmal, či mohol okresný súd svojím postupom v napadnutom konaní porušovať namietané základné právo sťažovateľa podľa ústavy, resp. právo podľa dohovoru. Jednou zo základných pojmových náležitostí ústavnej sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je totiž aj požiadavka, aby ústavná sťažnosť smerovala proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého ústavná sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok slúžiaci na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. III. ÚS 355/2012, I. ÚS 390/2019, II. ÚS 291/2020). Prednesené právne názory ústavného súdu sú akceptované aj judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (Obluk proti Slovenskej republike, rozsudok z 20. 6. 2006, č. 69484/01, body 61 až 65; Mazurek proti Slovenskej republike, rozsudok z 3. 3. 2009, sťažnosť č. 16970/05).

10. Ústavný súd konštatuje, že ústavná sťažnosť sťažovateľa by bola pri vecnom posudzovaní zjavne neopodstatnená. Okresný súd predmetný súdny spis predložil krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní 9. októbra 2024, pričom do podania ústavnej sťažnosti nebol okresnému súdu vrátený, a teda od tohto okamihu sa nachádzal mimo jeho dispozičnej sféry. Z uvedeného tak vyplýva, že v čase podania ústavnej sťažnosti sťažovateľom v rámci tohto jeho napadnutého konania nemohol okresný súd vykonávať žiadne procesné úkony, keďže v tom čase vec nebola v jeho rozhodovacej pôsobnosti.

11. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd by teda pri vecnom posudzovaní ústavnej sťažnosti dospel k záveru, že medzi sťažovateľom napadnutým postupom okresného súdu na jednej strane a obsahom základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru na strane druhej, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o ich porušení. Preto by ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

III.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

12. Sťažovateľ požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v tomto konaní. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiada, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto predpoklady musia byť splnené súčasne a ak hoci len jeden z nich nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť. Absencia potenciálneho úspechu ústavnej sťažnosti v podobe identifikovaných dôvodov jej zjavnej neopodstatnenosti zakladá dôvod na záver, že u sťažovateľa ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, čo vedie ústavný súd k rozhodnutiu o nevyhovení žiadosti

sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu (bod 1 výroku tohto uznesenia). Nevyhovenie tejto žiadosti zároveň zakladá zákonný dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti podľa § 56 ods. 2 písm. b) zákona o ústavnom súde (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. apríla 2025

Ladislav Dudíťš
predseda senátu